

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

50. ÅRGANG

NUMMER 2

NOVEMBER 1972

MORTENSAFTEN - FÆLLESAFTEN !

Herlovianersamfundet indbyder sine medlemmer med ledsagere til fællesaften Mortensaften.

Tid og sted:

Fredag den 10. nov. 1972 kl. 18.30 i
Grand Cafe's selskabslokaler på Kgs.
Nytov, København.

Program:

Mortensgås — pandekager — kaffe.
Derefter vises en 40 min. farvefilm fra
Den gamle Stiftelse. Filmen skildrer
livet på Skolen i år 1971.

Derefter: dans og festligt samvær. Der
vil være etableret bar i lokalerne.

Pris:

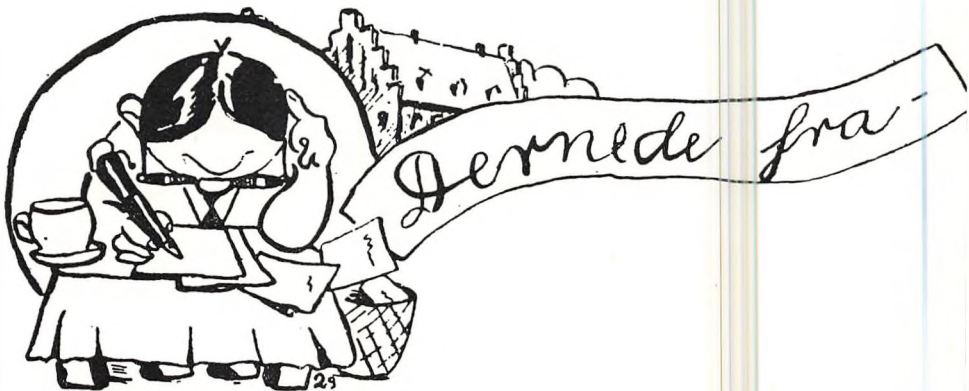
40 kr. pr. deltager (8 yngste årgange
½ pris).

Tilmelding:

Senest den 8. nov. til advokat Jan
Trier, Frederiksborggade 15, 1360 Kø-
benhavn K. (01) 14 32 36.

Herloviensamfundets bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd m. v.

Chefredaktør Kaj Dorph-Petersen ('43)
Gutenberghus
Vognmagergade 11
1148 København K
Tlf. (01) 15 19 25
Direktør Ernst Schaumburg-Müller ('29)
Tårnbæk Strandvej 113
2930 Klampenborg
Tlf. (01) 63 07 80
Advokat John Richter ('47)
Grønnehavestræde 5
4500 Nykøbing S
Tlf. (03) 41 52 15
Kontor: Algade 48, Nykøbing S.
Tlf. (03) 41 51 82
Civilingeniør Klaus Aarup ('51)
c/o Knud Lindberg A/S
Islevalvej 200
2610 Rødovre
Tlf. (01) 94 38 00
Advokat Jan Trier ('58)
C. F. Richsvej 57 st.
2000 København F
Tlf. Go. 4482
Kontor: Frederiksborggade 15
1360 København K. Tlf. (01) 14 32 36
Stud. med. Mikkel Vass-Sørensen
Åbakkevej 68
2720 Vanløse
Tlf. (01) 71 80 59
Redaktør Torben Holm
Kirke Fjenneslev
4173 Fjenneslev
Finn Kirstein ('59), suppleant
Ved Lindevangen 16
2000 København F
Tlf. (01) FA 39 12
Jørn Thomsen ('31), revisor
Classensgade 60, København
Tlf. (01) ØB 68 25
— — —, suppleant for revisor
Leif Berg ('19), decisor
Overgaden oven Vandet 52
1415 København K
Tlf. (01) SU 70 59
Mogens Andreassen ('29)
suppleant for decisor
Holck Winterfeldts Allé 4 a
2900 Hellerup

Skolen udvider stadig. I løbet af sommerferien er en ny fløj i forbindelse med Helen-hallen blevet færdigbygget. Bygningen rummer et nyt lærerværelse, rektors fremtidige kontor og to lokaler, som udelukkende skal benyttes til danskundervisning. Men foreløbig er lærerlokalet og rektors kontor ikke taget i brug; dette sker først, når hele byggeriet afsluttes med endnu en undervisningsfløj, som er projekteret, men først skal påbegyndes om et år p.g.a. sparetidene. Helen-hallen myldrer med elever, efter skolens nyanskaffelse: en drikkeautomat til varme drikke. Når maskinen om et års tid har tjent penge nok ind til at dække anskaffelsesprisen og vedligeholdelsen, skal overskuddet sættes til gymnasiets disposition. En velkommen gestus fra skolens side.

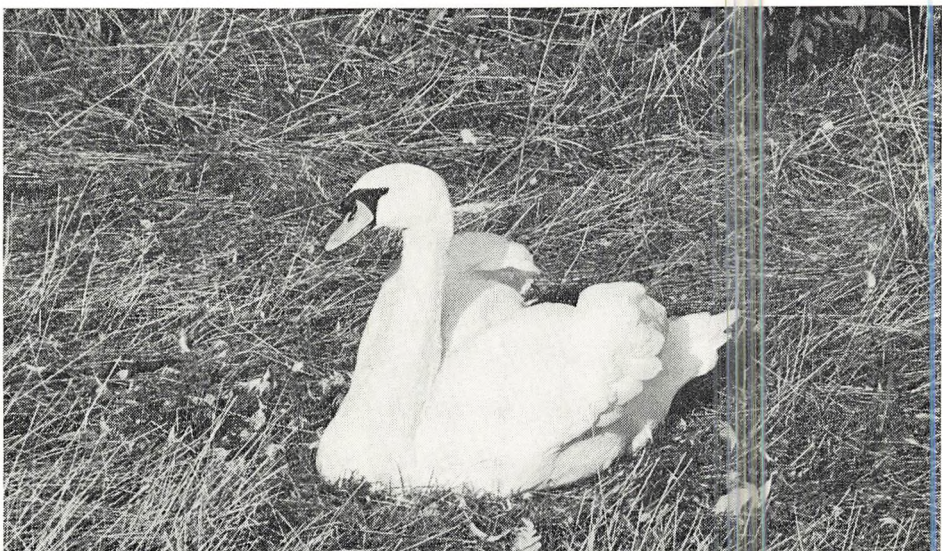
De så velkendte, men efterhånden mole-

sterede, gipsfigurer i Museumsbygningens gang er nu fjernet. Til erstatning er der opført udstillingsskabe, hvori genstande fra fysik-, biolog- og geografisamlingerne er udstillet.

3.g er hjemløs! »Fuen« er blevet indtaget som lagerrum for historieundervisningsbøger, og hvor gammelherlovi- anerne nu skal se deres studenterbillede, er uvist. 3.g får nu tildelt det ene hjørne i Helen-hallen, men da der ikke er klarhed over, hvornår møblerne til dette formål kommer, er der ikke noget samlingssted for 3.g'erne.

I det hele taget er der i de sidste år sket så store forandringer på Herlufsholm, at gammelherlovi- anere, der ikke har været der i lange tider, enten vil imponeres eller græmmes ved gensynet.

Steen Skovgaard Larsen, 3.g. s.

GENERALFORSAMLINGEN: FORMANDENS BERETNING

Før jeg aflægger min beretning om Herlovianersamfundets virke efter den sidste ordinære generalforsamling den 30. marts 1971, vil jeg nævne de medlemmer, som er meldt døde i kalenderåret 1971: Fhv. stabslæge, dr. med. Peter Jepsen ('09), død 25. januar 1971, kontorchef, cand. jur. Niels Faaborg Ottosen ('31), død 30. marts 1971, overlæge Frits Schousboe ('03), død 24. april 1971, læge Johan Henry Friderichsen ('15), død 26. april 1971, oberstløjtnant Poul Christian Florian ('23), død 12. juli 1971, læge Frithiof Tvedegaard ('13), død 22. juli 1971, bankier Hans Christian Sonne ('09), død i august 1971, civilingeniør Jørgen Thale ('20), død 16. september 1971, læge Johannes Lind ('14), død 9. marts 1971, Carl Adolf Olesen ('22), død i maj 1971.

Vi, som er samlet her, vil mindes vore døde kammerater.

I min beretning på den ordinære generalforsamling den 30. marts 1971 blev medlemstallet opgjort til 869, men efter en revision har det vist sig, at det burde have været noget større, nemlig 911. I dag er det 864, altså en reduktion på 47 medlemmer. Udsvingene i årets løb fremkommer som følger: de nævnte 10 døde, 26 udmeldelser og 43, som er slettet på grund af restancer i henhold til lovenes § 4. Overfor denne afgang på 79 medlemmer står en tilgang på 32 medlemmer fra studenterårgangene '71. Jeg skal straks komme med en kommentar til disse udsving.

Det forløbne år har indeholdt forskellige aktiviteter. Den første var den ekstraordinære generalforsamling den 4. maj 1971, som godkendte det på den ordinære generalforsamling vedtagne forslag til ændring af lovenes § 4. Forslaget indebar en væsentlig forhøjelse af kontingentet, der allerede fik betydning for betalingen i 1971, og bestyrelsen var forberedt på, at det kunne medføre udmeldelser. Hvor mange af de udmeldte 26 medlemmer, der har sagt farvel af denne grund, kan jeg ikke oplyse, og jeg

skal senere sige noget om en anden mulighed for frafaldet.

Man vil i øvrigt huske, at ændringsforslaget tillod, at enhver, som ønskede det, kunne forblive medlem i 1971 mod betaling af det kontingent, som blev vedtaget på generalforsamlingen i 1970. Heraf har 116 medlemmer benyttet sig. For året 1972 forudsætter § 4 imidlertid, at alle betaler det kontingent, som vedtages efter dagsordenens punkt 3.

Den 10. september 1971 holdt vi rusmodtagelse. Det foregik under to dobbeltture med m/s Svea Scarlett mellem Tuborg Havn og Landskrona, og der deltog 76, hvoraf langt den overvejende del tilhørte rusholdet eller de yngste årgange. Der var en storartet stemning på turene, og bestyrelsen er ikke bange for at gentage dette eksperiment, som giver gode muligheder for at lære de nye medlemmer at kende.

Den 12. november 1971 fortsatte vi her i Grand's selskabslokaler, hvor der blev vist nogle gamle film fra skolens arkiv. Deltagerantallet var 85 og repræsenterede årgange mellem 1914 og 1971.

Trollefesten, som jo også er Herlovianersamfundets fødselsdagsfest, holdtes i Assurandørernes Hus og samlede også 85 deltagere. Denne gang var repræsentationen endnu større, nemlig mellem 1906 og 1971. Under middagen fik vi underretning om Kongens død, og i den anledning aflystes dansen bagefter. Derimod gennemførtes en lille quiz-forestilling, og jeg har indtryk af, at alle deltagerne var enige om, at vi fik en hyggelig aften sammen. Hovedtalen holdtes af en af jubilarerne, landsretssagfører Mogens Schaumburg-Müller ('21), og desuden talte ørelæge Christian Hvidt ('11).

Det var anden gang, vi havde vore damer med til 14. januar-fest, og hvis man kan fæste lid til lektor Gøtzsches udtalelse om, at når noget er sket to gange for herlovianere, så er det en tradition, ja så har vi en ny og efter bestyrelsens mening god tradition. At vi atter i år havde overladt til deltagerne selv at bestemme deres påklædning, må formo-

dentlig betragtes som en knæsat ordning.

Alt i alt kan bestyrelsen kun være glad for forløbet af sammenkomsterne siden den sidste ordinære generalforsamling, og det har ikke mindst været os en glæde at konstatere, at så mange af de yngre årgange har sluttet op om dem.

I årets løb har vi hyldet direktør Knud Gottlieb ('20), som fyldte 70 den 15. juni 1971. På selve dagen mødte næstformanden og Ernst Schaumburg-Müller på hans kontor med en gave fra Samfundet, og dagen efter var jeg på besøg hos ham på Stoksbjerggård sammen med Forstanderen og økonomiinspektør Lundgren Beck, således at jeg personligt kunne sige ham tak for hans aldrig svigtende interesse for Herlovianersamfundet og for hans mange år i bestyrelsen.

På Gottliebs fødselsdag var jeg forhindret i at besøge ham, idet jeg var med til Skolens dimissionsfest. Den 1. oktober 1971 var jeg sammen med Herlufsholm-Fondens bestyrelse indbudt til den officielle indvielse af Helenhallen, den store nye bygning med kombineret gymnastik- og festsal. For os gamle ligger den i »Baggården«, medens den for de yngre kommer til at være en af fløjene omkring »Den røde Plads«.

Trolledag repræsenterede landsretssagfører Jørn Thomsen ('31) på Herlufsholm. På grund af Kongens sygdom, som efter oplysning til Rektor fra overlæge Steen Madsen kunne ende med døden på Trolledag, var ballet på Skolen aflyst, og efter morgenandagten, hvor redaktør Sven Tito Achen ('40) talte, drog diplene hjem på rejse-weekend.

Bestyrelsens juniormedlem har afholdt den sædvanlige »fue« på Herlufsholm, men bestyrelsen er i tvivl om, hvorvidt denne tradition skal fortsætte.

Frokosterne her i Grand er blevet fortsat, og Kristi Himmelfartsdag var der Fik-Fak/Batøk-turnering i Charlottenslund Skov.

Herlovianeren er kommet med tre numre i 1971, og et nyt nummer er på trapperne. Det bliver det første i den 50. årgang. Bestyrelsen er enige om at sige

Torben Holm ('68) tak for hans arbejde og vil meget gerne have ham med i bestyrelsen; men hertil vender vi senere tilbage.

Hermed har jeg afsluttet min beretning om årets begivenheder i Herlovi-
anersamfundet; men da det er den sidste beretning, jeg kommer til at aflægge, håber jeg, at man tillader mig at knytte nogle personlige bemærkninger til den.

På generalforsamlingen den 23. marts 1962 blev jeg valgt til formand, og jeg har altså præsideret i 10 år minus to dage, og det er nok. Derfor trækker jeg mig tilbage til de menige medlemmers række i dag, og jeg håber ikke, at der er mange, som mener, at det burde jeg have gjort for længe siden.

Som jeg sagde, da man valgte mig, betragtede jeg det som en tillidserklæring fra mine kammeraters side og en ærefuld opgave, som jeg måtte gøre mit bedste for at løse nogenlunde tilfredsstillende.

Det har været begivenhedsrige år for Herlufsholm, og det har ikke ladt Herlovi-
anersamfundet og dets formand uberrørt. Jeg glæder mig over, at forholdet mellem Skolen og Samfundet har været godt; det har også givet sig udslag i et samarbejde mellem de to institutioner. Jeg vil først og fremmest minde om 400 års jubilæet i 1965, hvor de gamle herlovi-
anere var i forreste række som »husets børn«, og forud for jubilæet åbnede Skolen for os, således at vi kunne arrangere to festlige baller i de gamle omgivelser.

For mig selv vil forberedelsen af jubilæumsdagen altid høre til de herligste minder, fra det første, meget forsigtige møde på Christiansborg mellem Forstanderen og nogle gamle herlovi-
anere til de senere møder i Forstanderlejligheden på Herlufsholm, hvor jeg kom først sammen med Knud Lindberg og senere med Lejf Berg. De møder er nær ved at sætte selve jubilæumsdagen i skygge, de rummede i allerhøjeste grad forventningens glæde.

Den første dimissionsdag efter jubilæet blev Forstanderen syg, og jeg blev

tilkaldt for at repræsentere i hans sted. Det førte til indbydelser til de følgende dimissioner, og jeg håber, at der er skabt en tradition, som mine efterfølgere vil få glæde af. Selv om det kan skære en ældre herre lidt i hjertet, at en del festi-
vitas er skrælet af dimissionsfesten ligesom af 14. januar-festen i Samfundet, vil jeg indrømme, at det kun drejer sig om det ydre, medens Formandens lykønskning og håndtryk til dimittenderne umiddelbart efter Forstanderens lykønskning bekræfter den samhørighed, som forhåbentlig altid vil præge herlovi-
anere.

Skolens tillid til os kom i øvrigt til udtryk, da jeg sammen med næstformanden og repræsentanter for Herlufsholm-Fonden blev kaldt til Herlufsholm, hvor vi på et meget tidligt tidspunkt blev indviet i og var med til at drøfte Skolens optagelse af skolesøgende.

Blandt de mere skelsættende begivenheder for Herlovi-
anersamfundets formand har været dannelsen af Herlufsholm-Fonden, hvor formanden er født bestyrelsesmedlem, og oprettelsen af Herbert Rouenville og Hustrus Legat, i hvis bestyrelse han også er født medlem.

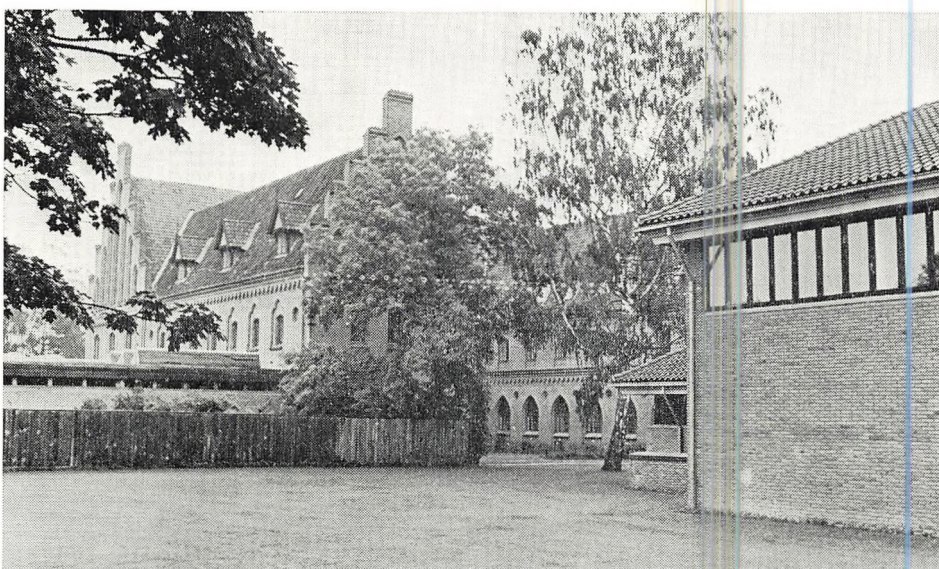
Min værste hovedpine i de 10 år har vort blad Herlovi-
aneren været. Selv om vi fra de skiftende redaktører har fået gode numre, har det ikke været muligt at få den regelmæssige udgivelsesturnus, som jeg helst ville have, og desuden har

jeg gang på gang haft urolige stunder, når der skulle indkaldes til vore sammenkomster. Jeg håber, at min efterfølger og hans medbestyrelsesmedlemmer kan klare problemerne.

I Herlovi-
aneren har jeg desværre måttet skrive to nekrologer over næstformænd — Knud Lindberg og Poul Bang — og en over et menigt bestyrelsesmedlem, Per Seidenfaden. Det var gode kammerater, som vi andre bestyrelsesmedlemmer sørgede over at sige farvel til. Men der har hver gang været gode afløsere at finde, og jeg benytter denne lejlighed til at takke de nuværende bestyrelsesmedlemmer for et udmærket samarbejde op til denne dag, ligesom jeg gennem generalforsamlingsreferatet siger tak til dem, der i årenes løb har været med i bestyrelsen.

Herlufsholm er i løbet af de 10 år undergået adskillige forandringer, og det spores også i Herlovi-
anersamfundet.

I min skoletid og i en længere år-
række før og efter var et dimittendhold på 15 det maksimale; mange årgange var mindre, min egen fra 1924 kun på otte. Senere voksede studenterantallet, og da jeg blev formand for Herlovi-
anersamfundet i 1962 var det oppe på ca. 25; i fjor var det på 40. Hertil kommer et hold realister, lige som det altid er muligt, at dipole forlader skolen fra andre klasser. De er alle »gamle herlovi-
anere«.

de har alle adgang til at blive medlemmer af Herlovianersamfundet, og vi vil gerne have så mange som muligt med.

Skolens kapacitet influerer herved på vort samfund; der sker en aldersforskydning, og med den kommer også en ændret indstilling til tilværelsen og en ændret udtryksform. Jeg har i de sidste 17 år arbejdet med studenter og er måske derfor gradvis blevet vænnet til de unges indstilling og udtryksformer; men jeg har opdaget, at det kniber for en del af vore ældre medlemmer at »tage« de ændrede toner. Det er kedeligt, men jeg beder de ældre betænke, at vi — forhåbentlig — bliver en mindre og mindre del af Herlovianersamfundet. Skal det leve videre og opfylde sin beskedne funktion blandt gamle herlovianere, må dets udtryksformer og virkemidler følge med udviklingen, hvad enten der er tale om festarrangementer eller bladudgivelsen. Og at Herlovianersamfundet skal leve videre og virke for sine formål, må være hævet over diskussion.

Jeg ved ikke, om nogle af de foretagne udmeldelser er sket efter moden overvejelse af kendsgerningerne, som de tegner sig for Herlovianersamfundet, men jeg håber, at kammerater, som senere bliver lidt »sure« over et og andet i Samfundets udfoldelser, vil »tælle til tyve«, før de beslutter sig til udmeldelse. Herlovianersamfundet har fortsat brug for alle gamle herlovianere og er bedst tjent med den brede repræsentation af årgangene, ikke blot i medlemsfortegnelsen, men også ved sammenkomsterne. Ingen af os bliver nogensinde for gammel til at lære af andre.

Hermed slutter min beretning, idet jeg siger hjertelig tak for de år, mine kammerater har ladet mig stå i spidsen for vort samfund, og idet jeg ønsker Herlovianersamfundet held og lykke i fremtiden.

Flemming Tolstrup.

GENERALFORSAMLINGEN: REFERAT

Efter at den afgående formand havde aflagt sin fyldige beretning, blev han stærkt hyldet af generalforsamlingen. På alles vegne takkede Dorph-Petersen ('43) Tolstrup ('24) og karakteriserede hans virke med ordene »nyt initiativ, ny tone, nye medlemmer«. Dorph udtalte, at Herlovianersamfundet havde haft en trykperiode med Tolstrup som leder. Tolstrup havde efter Dorphs mening været en værdig repræsentant for Herlovianersamfundets ældre generationer, men havde ikke af den grund »lukket af« for nye strømninger. Dette havde medført en frugtbar periode.

Gottlieb ('20) bragte Tolstrup en tak fra Samfundets menige medlemmer, og han understregede, at Tolstrups formandskab havde styrket forholdet mellem Herlovianersamfundet og Skolen. Gottlieb karakteriserede Tolstrup som en modig og dygtig formand, og Jørn Thomsen ('31) fulgte de velvalgte ord op ved at udbringe et leve for »Tolde«.

Herefter aflagde kassereren, Jan Trier ('58), regnskab.

Dette kaldte Per Svendsen ('58) frem. Indledningsvis gjorde han opmærksom på, at han tidligere havde medvirket til at trække generalforsamlingens forhandlinger i langdrag, og han fortsatte med at foreslå, at Herlovianerens annoncører betalte for annoncerne uden at indrykke

dem. Derved ville der være penge at spare, mente Svendsen.

Trier svarede, at det var bestyrelsens mening, at bladets annoncer helt skulle stryges da udgiften til opsætning af dem oversteg det beløb man med rimelighed kunne indkræve.

Derefter konstaterede Per Svendsen, at 15% af Samfundets udgifter gik til administration. Han fandt dette beløb for stort og kassereren svarede ved at gennemgå regnskabets større konti.

Jørn Thomsen fandt anledning til at gøre opmærksom på, at kassereren i et foretagende som Herlovianersamfundet burde være fredhellig og han takkede Trier for en glimrende indsats.

Dirigenten, Vagn Erik Brammer ('20) gjorde stilfærdigt opmærksom på, at lovene ikke indeholdt bestemmelser om kassererens fredhellighed, men ordvekslingen afskar Per Svendsen fra at fremture, og Jan Trier greb lejligheden til straks at gennemgå legatregnskaberne.

I mellemtiden havde Per Svendsen fået ny luft og han udbad sig svar på, hvorfor legatregnskaberne udviste et overskud.

Trier svarede, at det skyldtes manglende ansøgninger til legaterne, og dirigenten benyttede lejligheden til at erklære regnskaberne for godkendte. Men Per Svendsens analytiske sjæl var endnu langt fra tilfredsstillet, og mens de øvrige

fremmødte gjorde deres bestillinger hos den evigt vandrede tjener, holdt han sit løfte og trak forhandlingerne ud.

Derefter henstillede Gottlieb, at det ikke blev en tradition, at regnskaberne først forelå på selve generalforsamlingen, og kassereren lovede, at man fremover ville gøre et alvorligt forsøg på at få udsendt Herlovianeren i god tid før generalforsamlingen .

Denne bemærkning fik redaktøren til påny at hidkalde tjeneren.

Sven Tito Achen ('40) takkede for den ypperlige idé som det fremlagte budgetforslag repræsenterede, og hans positive ånd lokkede dirigenten til at gå videre til næste punkt på dagsordenen: fastsættelse af medlemsbidrag. Formanden foreslog uforandret kontingent, og det blev vedtaget.

Herefter skulle der vælges ny formand, og den afgående formand foreslog Kaj Dorph-Petersen ('43), som blev valgt med akklamation.

Dorph takkede for valget og sagde, at han allerede i Herlovianeren havde redegjort for sin indstilling til Herlovianersamfundet: linien skulle være uhøjtidelig, men med gode tilbud om medlemsaktiviteter, og i forholdet til de yngste medlemmer skulle den åbne dørs politik yderligere udbygges.

Herefter valgtes den række af bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd, som kan ses på side 2, idet dirigenten gjorde opmærksom på, at ingen anede, hvad en decisor skulle tage sig til, men at der trods det var tradition for, at generalforsamlingen valgte en sådan med tilhørende suppleant.

Det gjorde generalforsamlingen så. Med akklamation .

Derefter drøftede man den foreslåede ændring af lovenes § 5: »Den del af Samfundets formue, der ikke indgår i den almindelige drift, skal være anbragt i børsnoterede obligationer eller på anden efter bestyrelsens skøn lige så betryggende måde. Værdipapirer skal være deponerede i et anerkendt pengeinstitut. Sam-

fundets formue, renter af kapital samt øvrige indtægter kan af bestyrelsen anvendes til fremme af Herlovianersamfundets formål«.

Kassereren, Jan Trier, begrundede dette forslag, og hans klassekammerat, Jan Svendsen, fremsatte straks et ændringsforslag, ligesom han foreslog begrænsninger af kassererens rådighed over Samfundets formue.

Det udviklede sig til en livlig debat om kassererens eventuelle afrejse til Sydamerika, men da Trier endelig kom til orde igen, forsikrede han ,at han havde en glimrende bolig på Frederiksberg og at han ikke havde aktuelle planer om at stikke af. Endelig betonedede han at hans gamle matematiklærer på Herlufsholm indtrængende havde forklaret ham, at hvis man skulle svindle måtte beløbet aldrig være på under 1 million kroner.

Generalforsamlingen indså, at der var lange udsigter til, at dette beløb blev samlet i Herlovianersamfundets kasse, og under indtryk af kassererens besvær, foreslog Sven Tito Achen, at man stemte for bestyrelsens forslag.

Per Svendsen kastede sig ud i nogle taktiske og tekniske manøvrer, som desværre unddrager sig almindeligt referat, idet tjeneren atter viste sit smilende ansigt i salen .

Konklusionen blev imidlertid, at Per Svendsen trak sit oprindelige ændringsforslag tilbage — og stillede to nye.

Efter nogen betænkningstid skiftede han atter mening og trak de to ændringsforslag tilbage, idet han atter fabrikerede et nyt.

Forvirringen var nu total, og det kaldte Jesper Harris Groth ('67) på benene, og med et enkelt ord karakteriserede han situationen:

— Bræk! råbte han, og foreslog i stedet en konstruktiv debat om bestyrelsens planer med Herlovianersamfundet.

Som det altid går med den slags gode forslag, blev det elegant overhørt, og debatten, eller hvad sådan noget hedder, mundede ud i en afstemning, som førte til vedtagelse af bestyrelsens forslag.

På dette tidspunkt satte Per Svendsen sig ned, vist nok for første gang under den flere timer lange generalforsamling, og efter at Trier noget forsinket havde takket for vedtagelsen af regnskaberne, takkede Tito Achen ham for sløbet. Derefter blev den afgående formand atter takket, og generalforsamlingen pålagde ham på det hjerteligste at overbringe en tak til den afgående formandinde for 10 års tålmodighed.

Derefter takkede dirigenten, som første gang havde varetaget det tunge hverv

EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING:

i 1953, for god ro og orden, og man takkede dirigenten.

Tak.

Derefter opløstes generalforsamlingen, og den alvorlige kamp om Grand Cafés udvalgte smørrebød med tilhørende snaps kunne begynde.

Nogen egentlig sejrherre kan ikke udpeges, men det vides med stor sikkerhed, at de langvarige kampe krævede adskillige ofre.

Selv tak.

Endelig vedtagelse af bestyrelsens forslag til ny affattelse af lovens § 5 krævede accept af en ekstraordinær generalforsamling. Den blev afholdt tirsdag den 2. maj i forbindelse med den ordinære tirsdagsfrokost, og de feststemte fremmødte accepterede straks.

Derefter festligholdt man Herlovianerens 50 års jubilæum, hvortil tidligere nuværende og fremtidige redaktører var indbudt.

Der blev sagt mange kloge ord om dette blads periodiske tilsynkomst, og mange gode råd skiftede ejermænd. Efter nogen tids diskussion enedes man endog om, at bladet var bedst, når det udkom.

Derefter helligede man sig en berømmelse af Grand Cafés »Slær« med fly-

dende mel, som i kvalitet kun overgås af skolens, og som den lunefulde bestyrelse havde fundet passende til lejligheden.

En af de få tilstedeværende kvindelige Herlovianere, som aldrig havde nydt denne ret ved skolens bord, tillod sig nogle oprørte bemærkninger, og blev derfor præsenteret for en regning lyden- de på 54 kr. Men deri var også inkluderet et stykke med sild og en sodavand.

Man priste sig lykkelig over, at Grand Café havde fået ny direktion, for hvad kunne sådanne udskjelser ikke have kostet i gamle dage?

I taknemmelig erindring forlagde man festlighederne til Grand Cafés største attraktion: Hviids Vinstue.

-Tor.

Bageste række: Henning Dalgas Hansen — G. Alling Møller — C. Haugsted — Eske Wohlfahrt Andersen — Leo Feldberg — N. Schlütter — Stig Jørgensen — P. Jensen — H. Bahn-Petersen — C. Sørensen — Leif Poulsen — O. Meilby — S. Tofte — Axel Juul — J. Cseh.
 Mellemste række: A. Holmes — K. Boye Petersen — R. Fullerton — C. Levinson — F. Brandt-Hansen — R. Anker-Petersen — M. Møller — P. Shøtt — N. Hove — T. Ahlefeldt-Laurvig — Helm — P. Sjøqvist — A. Hauge.
 Forreste række: S. Holst-Hansen — Lisbet Winther Johansen — Lone Jensen — Hanne S. Nielsen — E. Ch. Warring — Randi Fischer-Rasmussen — Marianne Andersen — S. Jespersen — Birte Kristiansen — Birgitte Jensen — Birte Christensen — Ulla Christensen — Lisse Braae Kristensen.
 3 var ikke med: P. E. Frederiksen — N. Bertouch-Lehn — Ulla Østergaard.

ÅRETS GLADE STUDENTER

En student fra 1867 fortæller om dattidens festligholdelse af artium. Brevet er skrevet af Carl Permin og stilet til forældrene, godsforvalter Permin, Bregentved. Carl Permin blev i øvrigt senere godsforvalter på Christiansdal.

Herlufsholm, den 17. juli 1867 kl. 1.20 min.

Kjære forældre!

Jeg er bleven student for 5 minutter siden med første character og $73\frac{3}{4}$ points, medens der til første kun hører 64; Birch har faaet første character med udmærkelse (79 points), Hertel og Kraft første character med 72 og 74 points, Cato ligeledes med 70, Huus ligeledes med 64 og Kuhlmann med samme point-

antal. Alle de andre have faaet anden character, med Andersen og Steenbuch knob det forfærdeligt, men de fik det dog begge. — Den mundtlige prøve er gaaet særdeles heldigt for mig: Geometri ug, græsk mg, fysik mg, latin ug — $1/6$, arithmetik ug, historie ug — $1/3$; den skriftlige prøve gik ikke saa godt. Jeg er naturligvis meget glad over endelig at have høstet frugten af 6 aars arbejde, kun gjør det mig ondt, at jeg ikke

»Herlovianeren« annonceredaktion

Klampenborg i april 1972.

Det er med oprigtig beklagelse, HERLOVIANEREN's redaktion og økonomiudvalg må meddele sine mangeårige, trofaste annoncører, at annonceringen nu bringes til ophør.

Det kan forekomme mærkeligt, at et skoleblad som HERLOVIANEREN — det eneste, faste meddelelsesmedium mellem alle, der har gået på Herlufsholm og som er medlemmer af Herlovianersamfundet — er nået til denne erkendelse, men med de omkostninger, der er forbundet med udgivelsen af et sådant blad i dag, vil det betyde, at den pris, der skulle betales for annoncerne, blot for at disse skulle hvile i sig selv, skulle være cirka tre gange den nuværende, og det mener man fra bladets side ikke at kunne anmode annoncørerne om at betale.

HERLOVIANEREN, der i år fylder 50, vil hermed gerne bringe en tak til alle »gamle Herlovianere« og til de institutioner og forretninger, der med tilknytning til Herlufsholm og Herlovianersamfundet i så mange år har støttet bladet med en annonce til en overkommelig pris, der virkelig engang var en støtte.

Trods enormt stigende omkostninger skal bladet fortsat udkomme regelmæssigt, og skulle en og anden af de tidligere annoncører nære ønsker om at bidrage til økonomien, vil Herlovianersamfundet vide at modtage enhver opmærksomhed med oprigtig taknemlighed.

*Herlovianerens annonceredaktion
v/ E. Schaumburg Müller.*

Sparekassen har modtaget Deres skrivelse angående »Herlovianeren« og er indforstået med, at annonceringen nu bringes til ophør.

Da sparekassen imidlertid gerne fortsat vil bidrage til økonomien ved bladets udgivelse, tillader vi os vedlagt at fremsende et beløb på kr. 250,00 i check I/ Bikuben, København, som bidrag for året 1972/73. Kvittering for modtagelsen af beløbet udbedes på vedlagte blanket.

Med venlig hilsen

Næstved Sparekasse — Bikuben.

han dvælede ved dimittendens dobbelte opgave i deels at omgaaes lærerne mere som fortrolige end som overordnede, — deels at hævde en, om han saa maatte sige »faderlig myndighed« ligeoverfor de mindre disciple; han udbragte dernæst det næste hold dimittenders skaal med den formaning, at de maatte træde i vort fodspor (meget smigrende). 9) Pastor Hertel talte for den gode aand, vedligeholdelse blandt de tilbageblivende disciple, hvilket han udtrykte som »H. Trolles og B. Gjões gjengangerliv«. 10) Pastor Huus nedlagde protest mod dette udtryk, som han sagde ikke tilhørte den christelige tid. 11) Pastor Andersen takkede skolens rektor og lærere paa forældrenes vegne, og sagde, at han vilde raade alle forældre til at sende — deres sønner til Herlufsholm. 12) Candidat Styhr takkede skolen og dens lærere, specielt sin ven Damborg for den gjæstfrihed, der var viist ham under hans ophold herude. 13) Overlærer Neergaard talte til sine »gamle« Hebræere i et overordentligt vittigt foredrag; han bad os om ikke at drikke for meget, da vi saa »i dag vilde blive exalterede, imorgen altererede og endelig paa fredag, naar vi skal op i hebraisk fallerede«.

Cand Styhr talte atter, idet han opfordrede os til at gaae ind i den akademiske skytteforening, hvis vaabenhue netop var den, som han selv for 11 aar siden havde taget paa og nu saae os bære; tillige sammenlignede han de fag, hvori vi nu havde taget examen, med ingredienserne af punchen, som drikkes ved studentersoldene, matematikken skulde da være den sure bestanddeel af punchen, ved denne ytring kom han i collision med 15) adj. Mossin, der i et overordentligt humoristisk foredrag viste matematikkens betydning.

— — —

Desværre manglede de sidste linier af brevet med de sidste taler, der blev holdt. Men vi fornemmer dog igennem foranstående, hvorledes en dimittendfest formede sig for 100 år siden.

A. Majvang.

kan have fader hos mig paa denne glædesdag, og det har forundret mig og mange med mig, at greven ikke har villet lade fader og søn være sammen paa denne dag.

Pastor Huus har været her siden igaar; Pastor Hertel og grev Scheell ere her ogsaa; den sidstes søn har ikke udmærket sig ved examen, men han havde de 4 fag fra 6te Classe, og dem var det, der reddede ham. Jeg har endelig bestemt mig til at gaae op i Hebraisk, det gaae saa, som det vil; jeg bliver da færdig paa fredag kl. 5½. Vognen bliver naturligvis nødt til at gaae idet mindste 2 gange, da jo hele vor bagage skal hentes. Da jeg er nødt til at sige farvel i Næstved, førend jeg reiser, og da der tillige er kommet forslag fra L. Schousboe om at besøge Førsløv, vil jeg foreslaae først at sende vogn herud paa mandag kl. 10½, saa at Joachim kan kjøre med hjem. Skulde jeg faae lyst til at komme før hjem, gaaer jeg og lader bagagen staae. — Tak for guldkjæden! jeg har havt den paa ved bordet. Her var der saa livligt, som jeg aldrig tilforn mindes, at der har været. De fremmede, hvortil vi 16 nu ogsaa regnes, indtog omtrent de halve pladser. Vi fik suppe, posteier, skinke og lax, steg og jordbær. Der blev ikke holdt mindre end 18 skaaler, hvilke jeg skal nævne eder. 1) Rektor talte først i et veltalende og hjerteligt foredrag til os unge og tolkede de følelser, han altid havde næret for os. Dernæst talte 2) Birch i et foredrag, udmærket som alt andet, hvad han præsterer, til skolens rektor, lidt roes maatte der naturligviis til, men det gik ikke ud over de rette grænser. 3) Lüttichau talte til lærerne, 4) Scavenius til Hall og 5) Kuhlman til disciplene. Derpaa takkede 6) rektor de fremmede censorer (Paludan-Müller, godseier Neergaard og pastor Lendrup fra Førsløv) for deres assistance, 7) pastor Huus takkede Hall paa gratisternes vegne, og fortalte den glæde, som Halls brev om Axel gratistplads havde vakt midt i hans dybe huuslige sorg. 8) Hall talte om vort forhold specielt som dimittender, hvorhos

Nedenstående medlemmer er bortkommet. Hvem kender deres nye adresse? Oplysninger modtages med tak og høflige buk af Herlovianerens ekspedition, v/ Lennart Konow ('54), Bredesvinget 11, 2830 Virum.

Andersen, Ove ('60)
Beacroft, Roger ('26)
Boesdal, Nis ('67)
Erlangsen, Jacob ('62)
Falkenberg, Hans Martin ('61)
Feldhusen, Jan ('67)
Kring, Asger ('06)
Schovsbo, Jørgen ('42)
Wernberg, Niels M. ('60)
Storm, Robert ('50)
Sparsø, Bo Hempel ('69)

Den forholdsvis nyalgte bestyrelse for Herlovianersamfundet (÷ Klaus Aarup ('51), som havde meldt afbud) mødtes for nylig til en uformel frokost hos formanden. Det opsigtsvækkende ligger i, at man – mod sædvane – ønskede dette møde refereret, idet man håbede på, at Samfundets medlemmer via referatet kunne få et indblik i de problemer, som bestyrelsen forsøger at løse. Og måske ville samtalens indhold endog provokere et enkelt eller to medlemmer til en reaktion, således at kommunikationen blev styrket. Bidrag modtages af bladets redaktion.

MORALSKE TØMMERMÆND VED GENERATIONS- KLØFTEN

Mødet indledtes med højtidelige miner, og da man havde tygget af munden, åbnede *John Richter* ('47) ballet med nogle moralske betragtninger over den netop overståede Rusmodtagelse på Øresund.

Richter startede med at forklare, at han på et tidspunkt under den særdeles vellykkede fest havde følt sig foranlediget til at standse udskænkningen af guldøl.

Richter:

– Det er naturligvis nemmere at være moralsk på de manges vegne, end at være det på sine egne vegne, men jeg følte, at jeg havde fået adskillige guldøl for meget, og så tænkte jeg, at det var der sikkert en hel del andre, der også havde.

Desuden følte jeg, at nu måtte der også rent økonomisk drages en grænse – det er jo Samfundets midler, vi bruger!

På dette tidspunkt blev der protesteret højlydt mod Richters bekendelser, bl.a. hævdede *Schaumburg* ('29), at Richter næppe havde været i stand til at vurdere de øvrige deltagers tilstand, og kasseren, *Jan Trier* ('58), bemærkede, at den

økonomiske forskel på en almindelig øl og en guldøl ikke er så stor, når man opholder sig på Sundet.

Også formanden, *Kaj Dorph-Petersen* ('43), havde indvendinger.

Dorph:

– Sagen er nok, at du på det pågældende tidspunkt følte, at nu havde du fået nok, og så gik du ud fra, at det havde alle andre også. Altså en slags plat høker-puritanisme!

Richter:

– Al puritanisme kommer vel af, at men selv har fået nok. Men i øvrigt rækker mine betragtninger lidt videre. For eksempel er jeg dybt betænkelig over udviklingen på Herlufsholm, hvor man nu har let adgang til spiritus. Ikke fordi jeg ikke under de unge mennesker at blive berusede – jeg savnede det sådan set selv stærkt, da jeg gik dernede, uden dog at vide, at det var det, jeg savnede – men jeg misunder dem ikke, eftersom jeg finder det videnskabeligt bevist, at spiritus ikke blot sløver i øjeblikket, men også på længere sigt.

Uden at være moralsk forarget tror jeg derfor, at det er vigtigt, at når vi i Herlovianersamfundets bestyrelse første gang møder vore unge, nye medlemmer, så gælder det ikke om at drikke en helvedes masse spiritus, men derimod at være inspirerende overfor de unge mennesker.

Principielt mener jeg i øvrigt også, at hvis vi ønsker at dæmme op for narkotikamisbruget, så må vi også begrænse spiritusmisbruget, for efter min mening er der ikke langt fra det ene til det andet.

Derfor er det måske lovligt stærkt, hvis indledningen til Herlovianersamfundet skal bestå i, at vi drikker de unge mennesker berusede.

Men I skal ikke misforstå mig: Jeg sætter overordentlig stor pris på en god rus, og jeg lægger vægt på, at denne rus i rette øjeblik bringer nogle mennesker sammen, som formentlig ellers ikke var kommet sammen. Men jeg tror nok, man må sige, at for herlovianere er det ikke længere et spørgsmål om at modtage den første rus i Herlovianersamfundet. Og dybest set begynder de jo nok på et eller andet tidspunkt at tænke på, at de via spiritussen mister mange hjerneceller, som ellers helst skulle have været bevaret.

Dorph:

— Herlovianersamfundet har — og det er grunden til, at jeg med glæde modtog valget som formand — ikke nogen moralsk mission!

Schaumburg:

— Hørt!

Dorph:

— Det er i hvert fald min opfattelse, at vi er stemt for at synge sammen med de andre. Er vores nye medlemmer indstillet på den selskabelige omgangsform — som jeg er det — hvor man får en lille skid på, så tror jeg næsten, at man giver fanden i hjerneceller!

Mikkel Vass Sørensen ('70):

— Hvis jeg må komme med en medicinsk bemærkning angående de hjerneceller: Vi har simpelthen så mange af dem, at det betyder så uendelig lidt. Det gør det virkelig.

Richter:

— Tak for de ord. Så lad os dog få en cognac til.

Mikkel:

— Men i øvrigt skal jeg ikke protestere mod Richters udtalelser, for jeg tror, at der er en vis rigtighed i dem. Og må jeg som det yngste medlem af bestyrelsen sige, at vi også skal passe på, at det ikke bliver til en slags sjanghajn af folk, forstået på den måde, at den første fest er en fest, hvor folk virkelig kan blive berusede — selvom det er utroligt morsomt. Og det er vel ikke den helt korrekte måde at sige goddag på, at man bare drikker sig fra sans og samling — for det er der jo virkelig tale om.

Richter:

— I forbindelse med det vil jeg sige, det er ikke den enkelte rus, som bekymrer mig — for så var jeg formentlig gået i min grav for længe siden. Begrundelsen er snarere den nedbrydende virkning, som al kunstig påvirkning af legemet og psyken har.

Men alligevel vil jeg ikke helt undsige rusen, idet den i hvert fald for mig består i, at der findes afgørende mennesker i min tilværelse, som jeg aldrig var kommet på nært hold, — og det inkluderer i høj grad herlovianere — hvis ikke det havde været via en salig rus. Derfor skal det naturligvis heller ikke gøres til et spørgsmål om, at der overhovedet ikke må drikkes spiritus til herlovianersamfundets fester.

Redaktøren, Torben Holm ('68):

— De eksempler, som her har været fremme, bekræfter min fornemmelse af, at det er risikabelt at tale om hjerneceller i forbindelse med herlovianere. Men hvad mener kassereren om det problem, at man bruger medlemmernes penge til at drikke russerne bedøvende berusede?

Jan Trier:

— Jeg deltog desværre ikke i den sidste fest, men mon ikke man kan undlade ordet »bedøvende«? For mig at se har problemet for Herlovianersamfundet hidtil været, at det har været meget stift, og det har været en klike af ældre medlem-

mer, som i høj grad har domineret det.

Derfor må man diskutere, på hvilken måde, og med hvilke midler, man kan komme i kontakt med de unge, og der må man vel nok sige, at den omstændighed, at man giver rigeligt med drikkevarer til en lejlighed som rusfesten medfører, at man får pointeret, at Herlovianersamfundet ikke er en højtidelig forening — sådan som vi andre helt givet fik indtryk af, da vi første gang mødte op til Trollefesten. Og vel nok med den virkning, at vi i lang tid derefter ikke havde noget med Herlovianersamfundet at gøre.

Derfor er det glædeligt i år at konstatere, at langt den største del af de medlemmer, som meldte sig til rusfesten — uover russerne, som kom gratis med — var de tre næste årgange. Det synes jeg er meget positivt.

Om man så mister hjerneceller og lever ved den lejlighed, det vil jeg se stort på. Jeg mener, at de mennesker, som har lyst til at deltage i den form for selskabeligt samvær, gør det som nok, ganske uanset om Herlovianersamfundet laver en fest som er mere eller mindre fugtig.

Og det man altså gør ved en sådan fest, er at angive tonen i Herlovianersamfundet, og det er væsentligt, at den ikke er meget højtidelig. Derfor er jeg sådan set helt tilhænger af, at man bruger samfundets midler til en sådan fest, bare man passer på, at de medlemmer, om geografisk er afskåret fra at deltage, også får noget for kontingentet — bl.a. medlemsbladet. Men selvfølgelig skal formålet ikke primært være at drikke folk under bordet.

Torben Holm:

— Hvad synes du, formålet med Herlovianersamfundet primært skal være?

Trier:

— Jeg synes stort set ikke, det skal være andet end et sted, hvor man samles og har det hyggeligt, og hvor man mødes med gamle venner. Men naturligvis er jeg helt med på, at man støtter de unge uddannelsesmæssigt og på anden

måde. Men det kommer ind i Samfundets aktiviteter på en helt anden måde, idet det ikke er de almindelige midler, man bruger til det, — det er specielle legatmidler o.s.v.

Torben Holm:

— Der blev engang nedsat et »Målsætningsudvalg« i Herlovianersamfundet. Vi er nu i den heldige situation, at formanden for dette udvalg i dag også er formand for Herlovianersamfundet. Dorph, hvad er målsætningen egentlig for Herlovianersamfundet?

Dorph:

— Målsætningsudvalget var ikke noget stift udvalg, — vi var bare nogle mennesker, som sammen forsøgte at finde ud af, hvad det er, medlemmerne godt vil have. Det gjorde vi bl.a. gennem en mini-gallup-undersøgelse i Herlovianeren, og de resultater, som vi nåede frem til, forsøger denne bestyrelse at efterleve.

Undersøgelsen viste, at der gerne måtte være flere fester, og det kan jeg godt forstå. Vi har jo alle sammen det fælles grundlag, at vi har gået nede på den skole i en periode af vores liv — fra et til otte, muligvis ni år — og det gør, at medlemmerne er disponerede for at komme sammen, selvom de ofte ikke kender hinanden, og selvom de ikke har nogen konkret fælles interesse.

Derfor må det vigtigste for os være at lave nogle tilbud om sammenkomster, fester o.s.v., hvor folk uanset alder kan have det behageligt, og hvor man kan komme til at snakke om det, som sgu er morsomt: hvordan var den lærer dér, hvad var det, du oplevede dér, og på den måde udveksle erindringer.

Desuden tror jeg, at vi, der har gået på skolen, har udviklet en eller anden form for »sprog«, for humor, for at udtrykke tingene en lille smule ironisk — og disse ting er det meget skægt at kunne dyrke sammen.

Der kan godt være lidt sekterisk over det, men for pokker: når vi nu alle er kørt gennem den samme kødmaskine, da vi var mindre, så er det meget sjovt at finde et forum, hvor man kan give los

for alt det der. Jeg tror, det morer os at komme sammen på den måde, og derfor må det være bestyrelsens fornemste opgave at finde ud af nogle anledninger, som giver både de ældre og de yngre mulighed for at befinde sig vel.

Og der har vi altså rusfesten, som nu er blevet skildret. Lad mig i den forbindelse sige, at det ikke er et uhæmmet drikkegilde, hvor det drejer sig om at blive sanseløse af spiritus — det er det ikke! Der serveres det, man normalt får til en frokost eller en middag på Øresund, og det gør, at hæmningerne falder væk så man kommer på talefod med hinanden.

Desuden arrangerer vi festen den 14. januar, og den holdes i noget mere stilige rammer, dog ikke så stilige, at ikke også de unge mennesker synes, at det er skægt at komme med. Og jeg beundrer meget den iver, hvormed de yngre medlemmer har rejst sig og inklineret for de gamle medlemmers koner ved den slags lejligheder — det har været hyggeligt og sjovt.

Den blanding, at der er form over det, og at det alligevel er menneskeligt og enkelt at være med, tror jeg er lykkedes for os.

Vi er jo i denne bestyrelse et led i et generationsskifte i Herlovianersamfundet, og derfor sigter vi vel nok noget mere mod de yngre generationer i Samfundet, end man før har gjort.

Vi har erkendt, at det at være yngre ikke er nogen skam, og det at være ældre ikke er noget automatisk privilegium. Den, der er student fra i år, er totalt ligeberettiget med den, der er 50 års jubilar.

Desuden er vort formål det at få medlemsbladet ud mindst 4 gange om året. Det forventer man med en vis ret blandt alle de udenbys og udenlandske medlemmer, og vi har de bedste forventninger om, at det lykkes. Men vi ved, at vi hist og her skal have tændt en raket.

Torben Holm:

— Du taler så smukt om de ældres og de yngres fredelige sameksistens, men alligevel drøfter man billedligt talt ofte, om de gyldne kæder bare skal pudses,

eller om man også skal slå med dem?

Dorph:

— Erhvert medlem af Herlovianersamfundet har lige ret til at fremsætte sine synspunkter. Vi består jo af en skare sammenbragte børn, og det er netop det dejlige ved Herlovianersamfundet, at vi ikke har nogen økonomiske interesser — det er ikke et firma, vi driver, og derfor skal vi ikke opnå nogen pseudo-enighed.

Torben Holm:

— Der er altså enighed i bestyrelsen om, at der ikke nødvendigvis skal være nogen enighed. Men alligevel findes rundt om i verden masser af gamle diple, som netop ønsker en form for enighed, og som derfor reagerer særlig stærkt, når parolen ikke følges, f.eks. i forbindelse med Herlovianeren?

Dorph:

— Jamen der er ikke andet at gøre, end åbent at varedeklarere, at vi ikke indenfor bestyrelsen tilstræber at finde en holdning. Vi er valgt for at tilrettelægge fester, hvor alle kan befinde sig godt, at få vores blad ud, og at administrere de legater, som vi råder over.

Trier:

— Som kasserer er jeg naturligvis ked af, at der findes mennesker, som melder sig ud af Herlovianersamfundet i protest mod den indstilling, som findes blandt bestyrelsens medlemmer og hos redaktøren. Men jeg synes først og fremmest, at det er sørgeligt, at de mennesker har en sådan indstilling, og jeg synes, den er forkert. Men selvfølgelig er jeg ked af, at de melder sig ud.

Torben Holm:

— Er det økonomiske overvejelser, som betinger dine beklagelser?

Trier:

— Selvfølgelig også de økonomiske aspekter, men nok mest, at der findes mennesker, som mener, at de ikke kan være medlemmer af en forening, der ikke på alle punkter harmonerer med deres egen opfattelse. Til trods for, at formålet kun er at samle herlovianerne til selskabeligt samvær.

fald, — og jeg synes heller ikke, at det er nogen skam for unge folk.

Det er naturligvis ikke en af Herlovi-
anersamfundets officielle opgaver, men
det er noget af det, der følger med, når
man er medlem.

Torben Holm:

— Mikkell, du er bestyrelsens yngste
medlem. Føler du også det er væsentligt,
at du kan se dine gamle kammerater
skubbe hinanden højere og højere op på
ranglisten?

Dorpb:

— Det er et ledende spørgsmål!

Mikkell:

— Nej, jeg synes ikke, det er væsent-
ligt, jeg synes, det er forkert! Men det
er naturligvis ud fra idealistiske syns-
punkter, og måske fordi jeg endnu ikke
har haft oplevelser af den omtalte art i
min korte karriere som gammel-herlovi-
aner.

Men at bruge gamle herlovi-
anere til at skubbe sig selv frem — det er i hvert
fald ikke min mening med det hele, men
måske...

Schaumburg:

— Det kommer!

Mikkell:

— Det er jeg ikke sikker på! Men jeg
vil blankt indrømme, at hvis jeg f.eks.
siddet og ser TV-Avis, og der er en eller
anden, der udtaler sig, og det så pludselig
går op for mig, at denne mand er
herlovi-
aner, så spidser jeg øren!

Jeg kan ikke rigtig forklare hvorfor,
men måske har det noget at gøre med, at
man har et eller andet fælles fra fortiden.

Men jeg vil stærkt understrege, at det
ikke er noget, man skal bruge på den
måde, at man slår op i medlemslisten og
siger: her har jeg en oliefabrikant — altså
kan jeg få billig olie af ham.

Schaumburg:

— Det er nu også at sætte sagen lidt
på spidsen!

Mikkell:

— Det ved jeg ikke...

Schaumburg:

— Nej, det kan godt være, men jeg
gør ligesom du: jeg spidser øren, når der
står en frem med skoleslips på i fjern-
synet, og så lægger jeg ekstra mærke til,
hvad han siger.

Torben Holm:

— Er det dig så ligegyldigt, hvad han
siger, bare han har herlovi-
anerslips på?

Schaumburg:

— Nej, næ-nej! Men han siger som
regel noget fornuftigt! Det synes jeg,

han gør, og det er igen noget, der stikker
i os — eller i mig — han har det sidden-
de i sig... han har en vis respekt, som
jeg ikke synes, man ustandselig skal prø-
ve at nedbryde...

Torben Holm:

— En respekt for hvad?

Schaumburg:

— Ja... for det etablerede, Torben.
Og det ved jeg godt er et ord, du ikke
kan li' at høre. Men jeg tror også, at selv
rebellerne viser sig at være ærke-herlovi-
anere, når det kommer til stykket. Det er
I jo for pokker!

Dorpb:

— Jeg vil gerne lige kommentere det,
som Schaumburg taler om. Det er sik-
kert rigtigt, at Schaumburg i nogen grad
har opfattet medlemslisten i Herlovi-
anersamfundet som kundekartotek, og det må
blive hans sag. Men jeg vil nok sige, at
de folk, som han på den måde er kom-
met i forbindelse med, har jo også fået
en service, som man ikke finder noget
andet sted. Men det er naturligvis en fri-
villig sag, om man vil udnytte de kon-
takter, man har i Herlovi-
anersamfundet.

Men jeg vil gerne frem til min me-
ning med at ofre tid på at sidde i besty-
relsen. Det skyldes nemlig, at jeg synes,
vi her har et apparat, som giver os — den
gruppe mennesker, som har gået på Her-
lufsholm — adgang til at komme sam-
men, og kald det bare sentimentalt eller
pinligt, men vi har et forråd af fælles
oplevelser som gør, at vi på forhånd
kommer hinanden ved.

Dette at vi ved, at vi har slidt på de
samme gulvbrædder og siddet i de sam-
me rum i en ret lang og væsentlig pe-
riode af vores liv, gør, at vi angår hin-
anden på en anden måde, end folk, der
er vildtfremmede.

I den forbindelse vil jeg godt virke
med til, at Herlovi-
anersamfundet kan
blive et sted, hvor folk kan komme sam-
men. Og dem, der har anskuelser, som
andre ville kalde ærkereaktionære, kan
have dem, og dem, der er kolossalt fan-
denivoldsk-progressive på den anden fløj,
kan være det. Herlovi-
anersamfundet skal

Torben Holm:

— Schaumburg, du er bestyrelsens æld-
ste medlem. Hvordan ser du på genera-
tionskløften?

Schaumburg:

— Efter at jeg har hørt om John Rich-
ters tab af hjerneceller, er jeg blevet me-
get betænkelig, for jeg har vist mistet
mange efterhånden, så det tror jeg ikke,
jeg skal udtale mig om. Derimod er der
en enkelt del af Herlovi-
anersamfundets
virke, som vi slet ikke har omtalt, og det
er noget, der virker i det skjulte:

Når de unges rebel-tanker har lagt sig,
og de er blevet etablerede, så kommer de
tit i den situation, hvor de har brug for
hjælp til at opnå et eller andet. Og så
kan de slå op i Herlovi-
anersamfundets
medlemsliste som udkommer hvert andet
år. Og i den kan de finde frem til men-
nesker, som kan hjælpe dem med deres
problemer — også selvom de formelt
ikke kender hinanden.

Sådan er det i hvert fald gået for mig
utallige gange, for der sidder sgu mange
gamle herlovi-
anere i nøglepositioner.

Og alt det, vil de unge mennesker op-
dage, betyder kolossalt meget. Jeg har
opdaget det — og kors, hvor har jeg be-
nyttet mig af det

Torben Holm:

— Vil det sige, at du opfatter med-
lemskabet af Herlovi-
anersamfundet som
en ret til nepotisme?

Schaumburg:

— Årh, det er nu så meget sagt, det
føler jeg ikke. Men jeg føler bestemt, at
der i vort lille samfund her i Danmark
siddet en flok herlovi-
anere i nøgleposi-
tioner... og det kan jo ikke nytte noget,
Torben... der er så mange, der ønsker
samfundet ændret og har denne obster-
nasighed mod det etablerede. Men trods
alt så ønsker de sgu selv på et eller andet
tidspunkt at blive etablerede.

Og på vejen derhen står Herlovi-
anersamfundet slet ikke som en rednings-
krans, man bare kan gribe i forbifarten,
men det betyder meget at der sidder
herlovi-
anere på nøgleposi-
tioner — og det
benytter vi os meget af. Jeg gør i hvert

være et sted, hvor man kan orientere sig til både den ene og den anden side, uden at der er økonomiske interesser forbundet med det. På den måde kan man stifte bekendtskab med mange forskellige. Og lad os bare være lidt højtravende: Jeg synes, det kan være med til at gøre tilværelsen lidt rigere.

Torben Holm:

— Lad mig spørge bordet rundt: Hvad skal vi bruge Herlovianersamfundet til i de kommende år?

Schaumburg:

— Ja, jeg synes egentlig ikke, der kan være så stor uenighed om, hvad man skal bruge det til — det tror jeg ikke, der er i bestyrelsen i hvert fald: Herlovianersamfundet skal ikke udelukkende være en selskabelig forening, men det skal også være en selskabelig forening, hvor folk af alle årgange og anskuelser frit kan komme sammen — uden at man behøver at gå udenfor og tæve hinanden bagefter.

Richter:

— Hvis jeg kunne bruge det til det, jeg gerne ville, så ville det være frygtelig omfangsrigt. Og jeg tror ikke, at bestyrelsen formår at gøre det — jeg gør i hvert fald ikke...

Men i spørgsmålet om Herlovianersamfundet repræsenterer jeg nok noget meget gammeldags, for jeg tror, at der i øjeblikket er ved at ske noget trist: I gamle dage fik man ikke i tilstrækkelig grad de unge med, men nu tror jeg, at vi er ved at miste nogle af de gamle. Og mit dilemma er: for hvilken gruppe skal vi gøre mest? Desværre må vi jo nemlig nok erkende, at vi ikke effektivt kan gøre noget for begge grupper.

Men naturligvis må vi indse, at den store medlemstilgang kommer fra de unge, og på langt sigt må vi nok samle os om disse, — såvidt som jeg ikke tror, at vi skal være meget varsomme med de gamle. Men jeg tror, at vi skal være meget varsomme med ikke helt at miste kontakten til de ældre, selvom vi nu sætter mere på de unge. De gamle har nemlig sikkert nok så meget brug for os.

Men desværre kan jeg ikke anvise en løsning på, hvordan de to grupper kan forenes.

Trier:

— Jeg er helt enig med Dorph i målsætningen: Det eneste formål med Herlovianersamfundet — udover dets understøttelsesvirksomhed — må være en forening, hvor man kan mødes, og en forening som er helt åben — og helt fri for meningsstyranni.

Men det er nok rigtigt, som Richter siger, at vi på det sidste er svinget lidt for meget over til de unge — på bekostning af de ældre. Og det hænger vel nok sammen med, at man tidligere lagde alt for meget vægt på det etablerede. Man skulle helst tilhøre det etablerede i den forstand, at man accepterede det etablerede samfunds meninger om, hvordan samfundet skulle være. Ellers blev man ikke accepteret i Herlovianersamfundet.

Og denne opfattelse har sikkert betydet, at man i hvert fald omkring min årgang, har mistet en hel række positive rebeller. Og det er trist — og et tab for Samfundet. Derfor må vi efter min mening stille efter at gøre Herlovianersamfundet helt åbent for alle meninger.

Men det betyder naturligvis, at foreningen let bliver lidt flad i konturerne, den kan ikke markere sig i så voldsom grad — men det er heller ikke meningen.

Mikkel:

— Jeg er enig i, at vi må forsøge at forene de unge og de ældre. Men lad mig sige, at det som de ældre kunne give de unge, er det, som man ikke kan forklare. Men derfor bliver det ikke mindre væsentligt. Og selvom jeg ikke umiddelbart kan opstille en løsning så synes jeg, at de to grupper må forenes. Men måske ville det hjælpe på det, hvis Herlovianeren kom regelmæssigt — og hvis både de ældre og de unge gik aktivt ind for det — og skrev i det!

Trier:

— Jeg vil gerne understrege, at det sving mod de unge som vi har foretaget, har været en nødvendig saltvandsindsprøjtning for at markere at Herlovianer-

samfundet ikke kun er en klub for de etablerede. Det må naturligvis give nogle skår, og det er givet, at der er nogle fra den etablerede kategori, der føler, at man på denne måde tager deres ståsted fra dem, fordi de har følt sig helt identiske med dette samfunds principper. Og nu lufter man altså lige pludselig nogle meninger, som de ikke kan acceptere ... men de må huske på, at selvom disse meninger ikke er Herlovianersamfundets meninger, så skal de have lov til at komme frem!

Dorph:

— Det, som er denne bestyrelses politik, er at realisere, at studenter fra 1972 er nøjagtig ligeberettigede med studenter fra 1890. I Herlovianersamfundet medfører stigende anciennitet ikke stigende indflydelse.

Torben Holm:

— Lad os slutte med at få at vide, hvilke aktiviteter, vi kan glæde os til i den kommende tid?

Dorph:

— Den næste aktivitet kommer på Mortensaften, den 10/11 på Grand Café, hvor der vil blive serveret middag, og derefter vises en ny film fra Herlufsholm. Det er en 40 minutters farvefilm, som jeg trygt anbefaler folk at komme og se. Det er vist givet, at det bliver en god aften!

Det næste der sker er, at vi henlægger den traditionelle fest 14. januar til Assurandørernes Hus, hvor der er virkelig pæne rammer. Der bliver middag, forskellig underholdning og dans — og det bliver en aften, hvor vi håber, at en stor del af Herlovianersamfundets medlemmer møder op.

Desuden har vi planer om en udflugt — et madpakke-i-skotøjsæske-arrangement — til Herlufsholm, så vore medlemmer kan få set alle de nye bygninger. Jeg var nede og se på det for nogen tid siden, og det kom fuldstændig bag på mig, da jeg så, hvor meget skolen er blevet ændret i de seneste år — det er utroligt! Og alle, der har gået dernede, vil blive forbløffede over, hvad der er sket

DEBAT:

på den lille plet jord omkring Susåen. Det bliver en oplevelse!

Mere har vi ikke lagt i faste rammer på nuværende tidspunkt. Men vi tror, at det er rimeligt med en tre-fire festlige aktiviteter hvert år. Dertil kommer så de øvrige ting, som Herlovianersamfundet ikke er direkte ansvarlig for: den månedlige frokost på Grand Café og Fik-Fak/Batøk-turneringen på Kristi Himmelfartsdag.

Endelig skal vi også passe på, at det at være medlem af Herlovianersamfundet ikke bliver en heldagsbeskæftigelse, — vi skal jo have lejlighed til at drive vores erhverv ved siden af!

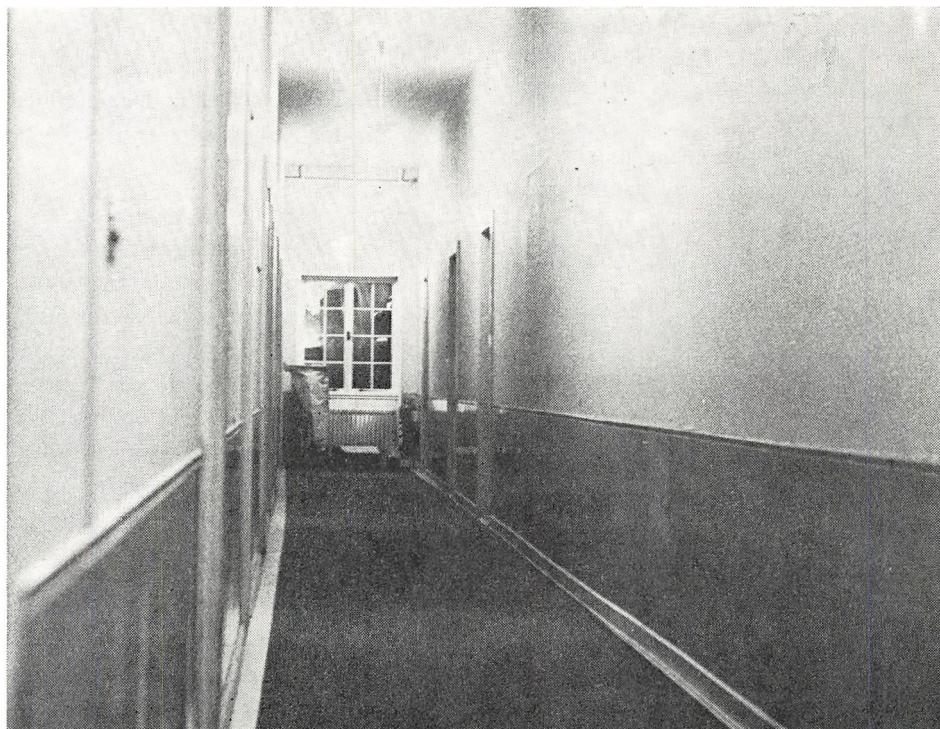
Richter:

— Undtagen redaktøren!

Dorph:

— Ja.

Torben Holm.

I »Herlovianeren« nr. 1 for april 1972 er der på side 7-9 et afsnit med titlen: »Takt og tone i Herlovianersamfundet«.

Det er skrevet af Kaj Dorph-Petersen ('43), der nu er blevet valgt til formand for Herlovianersamfundet.

Han indleder med kort at citere en lille notits, som jeg sendte ham i forbindelse med en julehilsen i 1971.

Derefter bruger han omtrent 2 sider til at gøre sin egen stilling i den forbindelse »helt klar«. Han indleder med at sige, at det efter hans opfattelse er begreberne »takt og sømmelighed« på den ene side og »dynamik, udvikling og markedstilpasning« på den anden, vi står overfor. Det sidste begreb kunne jo nok have været udtrykt noget tydeligere og med andre ord, men når man har læst hele hans artikel, forstår man, hvad han mener.

Men samtidig forstår jeg også, at han ikke helt har forstået, hvad jeg mente

med min notits. Jeg skal prøve på at belyse det nærmere:

Jeg forstår godt, at Herlovianersamfundets tidligere bestyrelse ved et spørgeskema har søgt klarhed over, om der var interesse, eller det var muligt at skabe interesse for samfundet blandt de yngre og helt unge årgange. Jeg er glad for at høre, at der var en sådan interesse.

Jeg forstår også godt, at de unge årgange ikke opfatter det som en »hellig pligt« at være medlemmer af Herlovianersamfundet eller som en slags tak til skolen og dens stiftere.

Jeg tror derimod ikke rigtig på, at »den store, ret passive skare, der modtager Herlovianeren, men kun yderst sjældent deltager i fester eller andre sammenkomster«, skulle få den tanke, at det er for deres kontingent, samfundet kan arrangere de relativt billige fester, som har de unge årganges bevågenhed. Det kan jo godt være, at de stejler lidt over størrelsen af det årlige kontingent — men

mon de dog skulle være uvidende om, hvad det koster at være medlem af en forening, der dog gør noget for sine medlemmer.

Jeg har da aldrig tænkt mig, at det kun skulle være de ældre årganges sprog, der skulle tales i »Herlovianeren« eller ved sammenkomsterne. Jeg ville aldrig mistænke bestyrelsen for at have noget ønske om ensidigt at begunstige en gruppe medlemmer frem for en anden.

Jeg håber da lige så stærkt som Dorph-Petersen på, at »Herlovianersamfundet« har mulighed for at være rammen om sjove fester og sammenkomster, hvor deltagerne ikke har hverken faglige, økonomiske eller prestigemæssige hensyn at varetage — jeg ved ikke af, at sådanne sidehensyn tidligere har været varetaget ved samfundets fester eller sammenkomster, men jeg har selvfølgelig i mine år som formand ikke overværet alle samtaler.

Og jeg må sige endnu en ting, som jeg glæder mig over — og det er, at »Moseanden« (jeg aner ikke, hvem det er!) slutter sit referat af Trollefesten i København 1972 med at sige, at der ved denne fest »var en god og fyldig repræsentation af yngre medlemmer med damer« og »at 'de gamle' og jubilarerne var i stor minoritet, hvilket førhen altid var omvendt«.

Af foranstående vil man vel forstå, at jeg i så mange henseender er helt enig med Dorph-Petersen. Men i én henseende må jeg tage et forbehold, og det tror jeg deles af mange gamle Herlovianere:

Herluf Trolle og Birgitte Gøye er for mig som stiftere af Herlufsholm ædle personer, som aldrig må glemmes af gamle herlovianere, og hvis minde altid må holdes i ære af »Herlovianersamfundet«, der ikke kan tillade, at der af nogen »gøres grin« med dem, eller at deres navne benyttes i upassende forbindelser, f. eks. »Gøymøj« eller »Gøymøjfald«.

Og da jeg nu har fattet pennen, vil jeg gerne benytte lejligheden til at plukke en høne med »Herlovianeren«s nye redaktør, *Torben Holm* ('68), i anledning af

hans svar på s. 15—16 til Helge Friis Jespersen ('14):

1. Med hvilken ret kalder De »Herlufsholm« for en »reaktionær skole«? (s. 15).
2. På s. 16 siger De bl. a. følgende:
»Her ramler man sammen med den ældre generation, som ikke har mødet til at indrømme, at værdierne af i går ikke kan og skal være bindende for mennesker af i morgen. Der er ingen støtte eller hjælp at hente: de unge mennesker må vær'sgo slæbe videre på Herlufs gyldne Kæder, som i mellemtiden er blevet forvandlet til gyldne lænker«.

Forsåvidt angår første del af denne udgyldelse kan jeg for mit eget vedkommende nøjes med at henvise til de mange foranævnte punkter, hvor jeg har erklæret mig enig med Dorph-Petersen.

Til den anden del af udgyldelserne — den om de gyldne lænker — skal jeg bemærke følgende:

Man spørger uvilkårligt sig selv, om redaktøren har mindste begreb om, i hvilken forbindelse Herluf Trolle fremsatte udtalelsen om sine gyldne kæder — dem, der efter hans opfattelse gav ham særlige forpligtelser til at yde en indsats for Danmark i farens stund.

Der er ellers mange her i landet *udenfor Herlovianeres kredse*, der kender og citerer Herluf Trolles berømte udtalelse!

Der er mig bekendt ingen, der direkte har forlangt, at »de unge mennesker må vær'sgo slæbe videre på Herlufs gyldne kæder«. Man er vel ikke fra skolens side gået videre end til at nære et lønligt håb om, at Herluf Trolles udtalelse måske kunne virke som inspiration over for Herlovianere til at føle en forpligtelse også for dem til at yde deres bedste indsats for det, der jo dog stadig er vort fælles fædreland.

Det er måske denne inspiration, som får »Herlovianeren«s unge redaktør til at udtale, at Herluf's gyldne kæder »i mellemtiden er blevet forvandlet til gyldne lænker« (!)

Og derefter afslutter den unge redaktør sine betragtninger med at sige, at »så går konflikten i hårdknude« og med at tilføje: »Er der så noget at formidle, hvordan får vi slået bro?«

Dette spørgsmål har redaktøren selv et eksempelvis svar på — og jeg anbefaler læserne af »Herlovianeren« at studere sidste stykke af redaktørens indlæg på s. 16. Jeg skal her nøjes med at citere et par sætninger: »Man kan som bekendt ikke lære folk noget, men man kan sætte dem i situationer, hvor de lærer sig selv noget« ... »Men geniet har sin begrænsning. Dumheden er grænseløs. Hvad gør vi nu?«

Ja, dertil skal jeg sige, at svaret på dette sidste spørgsmål må gives af Herlovianersamfundets bestyrelse, ikke af redaktøren.

Jeg har prøvet på at gøre det klart, at jeg i mange henseender kan følge Dorph-Petersens tanker om Herlovianersamfundets fremtid — men at der er et ganske bestemt område, hvor jeg hverken vil eller kan gå på akkord: Der er i Herlovianersamfundets forhold overfor og omtale af Herlufsholms ædle stiftere: Herluf Trolle og Birgitte Gøye.

Herlovianersamfundets bestyrelse ønsker, at tilgangen af unge medlemmer ikke blokeres. Men samtidig hermed må bestyrelsen efter min opfattelse også stræbe efter at beholde sine ældre medlemmer. Kun herved bliver Herlovianersamfundet — som det hidtil har været — bindeleddet mellem gamle og unge Herlovianere, heri landet og i udlandet.

Byrum, Læsø, den 14. april 1972.

Erik Drejer ('10).

PROGRESSIV REAKTION:

Tak fordi De ledte mig på rette spor, og gengav mig sansen for proportioner. Tak fordi jeg nu har fjernet »Gøymøj«-rubrikken.

Torben Holm ('68).

...OG (EN SLAGS) SVAR:

HERLUFSHOLM

- KLIP FRA DAGBLADET »KØBENHAVN«

AUGUST, 1890

Al Feriens Fred er over Anstalten.

Nyrevet Grus rundt røde, grusindrammede Mure, jomfruelig uberørte Plæner i bløde Rundinger om Susaaens blanke Karudsedam. Ikke et Trin i Gruset, ikke et Ansigt bag Ruderne. Ikke en Rems i Luften — — ikke en doven Dreng, ikke en arm Adjunkt med kværkende Længsler mod Videnskabens *lucem coelestem*.

Ferients Fred over det hele.

Jeg lader Kusken holde stille midt i Fabriken og ser mig om. Hestene stamper i Gruset og virrer med Hovederne. Fluerne summer omkring dem, og de brune Dyr kan ikke fatte, hvad Glæde der er ved at staa midt i den bagende Sol. Kusken sidder ubevægelig og halvsover, vant som han er til Turistluner, ventende paa et Tegn til at komme videre — og videre og videre, til Timen slaar, da Drikkepengene rasler i hans Bomulds-handske, akkompagnerede af hans mer og mindre forbeholdne »mange Tak«.

Men jeg kan ikke hjælpe de brune Heste, og jeg kan ikke trøste den ventende Kusk. Jeg maa blive her en Stund — just her i Solen, midt mellem de røde Mure. Jeg maa bede min Bøn paa Herlufsholm.

Og i lydløse Ord sniger den sig over mine Læber — —

Jeg bøjer mig for Dig, Du gamle Skole. Listig har Du lagt Dig ved Karudsedammens Bred. Stærk og grundmuret knejser Du op af Næstveds grønne Skove.

Du er stærk. Stærk ved Karudsedammen, hvori Du spejler Dit Kirketaarn. Stærk ved Munkestenene, der trodser Tid og Evighed i dine Mure. Stærk ved det gule Grus, der er saa pillent og pænt, at man kunde græde over det.

Kun faa er de, der ikke brydes under Din Magt. Og Du fik Din Magt for at bryde dem .

Time efter Time tager Du den lille Dreng som en Lus mellem Dine haarde Negle. Hver Dag bryder Du ned et Stykke af det, der var den lille Drengs *eget* — — det, der kunde gjort ham til et Menneske, blandt Mennesker, det, der kunde vokset til hans Hus og hans Borg og gjort ham saa lykkelig, som han på sin egen Vis kunde blive det.

Du siger ham, hvad der er rigtigt og ret. Naar han for sidste Gang gaar ud af Din Dør, véd han, at *Homér* er stor og uopnaaelig. Han kan sit eget Fædrelands Digtere paa sine Fingre — tager aldrig Fejl af Rækkefølgen, hvori de staa fra Helikons Top og nedefter.

Han kan dem — og alle hans Kammerater kan dem. De véd det alle paa en Prik, hvad der er Ret, og hvad der er Vrang. Og de véd alle det samme. For hvert Spørgsmaal har Skolen sit Svar — det samme til alle.

Thi Dyd er Dyd. Og dersom ikke Peter og Kristian og Jens søgte Dydens Kroner sammesteds — hvordan i al Verden skulde saa Samfundet klare sig?

Og det er Opdragelsens Styrke, at den tidlig og sildig holder Dydens Spejl for sine Fostersønners Øjne. Her gælder ingen Kniben ud. Her faar man ikke Skolens Værk brudt ned i slette eller ligegyldige Hjem. Fra Morgen til Aften trækker de smaa og de unge i Disciplenes Sele. Cicero skuer ethvert af deres Fjed, og Plato retleder deres Tanke. Ikke et Minut slipper de udenfor Kredsen, de store gamle har slaet om dem. Dagen gaar efter en Snor, og Natten tør ikke drømme. Søndagen kommer med sin Kirkegang, Biblioteket har sin Læsning — — al Ting har *sit*, paa *sit* Sted og til *sit* Tid.

Men i de lune Sommeraftner vandrer Eleverne i Anstaltens Have. Regelrette, veiholdte Gange fører dem til de Steder, hvor der er noget at se og dvæle ved — — en Mindestøtte for en hedengangen Direktør, en lækker Udsigt over Karudsedammen, en sjælden Buskvækst, eller et ærværdigt gammelt Træ.

Man *kan* ikke gaa vildt — ikke fortale

sig — — aldrig kryber Adam skælverde og forvitret ud af Rosenlunden med bløde Blade i sit Haar. For Rosenlunden er krydret med Gange, og Roserne er opbundne med Bast og mærkede med Navn.

»Gloire de Dijon« — »La France« — — de er kønne nok, men ingen af dem stod i Paradisets Have.

Og gennem Aften lyder Elevernes Sang, taktfast og kønt. Og Sangen hedder »Glæde over Karudsedammen«. Den aander Fryd og Fred, som en gammel Landsbypræst føler den, naar han sidder og ser ud over Sognets Marker og Enge, hvor al Ting er pænt og hyggeligt og ordnet som i et langt og velført Liv, hvorover han med hvide Haar og god Samvittighed ser tilbage.

Og Sangen synges af de smaa og af de unge.

Hvem hører saa, hvad der hviskes i Natten? Ord, der hænger i disse Vægge fra Hold til Hold, fra Slægt til Slægt, Tanker, der tvinges ned og dukker op med uhyre store Hoveder i Mulmet, der lægger sig over Sovesalen.

Tys! Kirken er nær — nu slog Klokken sine dybe Slag, der melder, at en god Dreng forlængst skulde sove. Og Forstanderen er tæt om Hjørnet, og Lærerne er i alle Kroge.

Saa kaster Drengen sig urolig i Sengen, til han falder i Søvn og drømmer om Karudsedammen. Ved den er godt at leve, sødt at dø.

☆

Kør saa, Kusk.

Og mens vi ruller afsted mod Gaunø og Lønnede Skov og Karrebækssminde, tænke jeg paa Herlovianerne og deres aarlige Fester. Hvor mange af dem banded monstro under Glassenes Klang og Talernes Fraser Fabriken, der skar dem til paa Maskine?

Det er sagtens kun faa. Karudsedammens Magt er stor — om det saa er »Fruen fra Havet«, saa slog hun sig jo tiltaals i dens Mudder.

Karl.

PERSONALIA

MED TAK TIL
LEKTOR V. BORELLI-MØLLER
FOR GRUNDLAGET

— '29

Fhv. politimester *Ludvig Dyrland* ('08) har fejret 25 års jubilæum som formand for Juridisk Forening for Midt- og Sydsjælland samt Møn, og samtidig fejrede landsretssagfører *Mogens Schaumburg-Müller* ('21) 25 års jubilæum som medlem af foreningens bestyrelse.

Direktør *Knud Gottlieb* ('20) ejer en fornem lirekasse, som tidligere har tilhørt skuespilleren Carl Alstrup. Gottliebs gæster kan få lov til at spille et nummer mod at give en skærv til velgørenhedsarbejdet på hans egen.

Den ukuelige *Adam Helms* ('23) oplyser, at hans nom de guerre til skolen den meste tid var »Dusa«, forkortelse af Medusa, således at »Bimme« kun havde en kort levetid, se Herlovianeren nr. 1-1972. Dusa-navnet blev blandt andet anvendt som underskrift på hans breve fra Stockholm til Danmark under den tyske besættelse. — Efter at være blevet pensioneret som forlagschef på Forum har han startet et nyt forlag Trevi og et nyt firma Bokstød, som bl.a. formidler Thor Heyerdahls forfatterrettigheder. Bogen Ra er senest placeret i Indien og dermed udkommet på 27 forskellige prog.

Oberst *Niels Erik Leschly* (IV '25) er fratrådt som adjutantstabschef. Han var endnu i funktion, da dronningen i februar måned aflagde besøg hos hans gamle regiment Gardehusarerne.

Filminstruktør *Jens Henriksen* ('26) fik på den 12. internationale industrifilmfestival i Barce-

lona en sølvpokal for sin film om forstøvning af cellulose.

Professor, dr. phil. *F. J. Bille-skov-Jansen* ('26) har tit sit navn i avisernes spalter, nu for at protestere mod en negativ anmeldelse af Nordisk Råds værk om Nordens litterære historie, nu for at rose filmen »Hosekræmmeren«, nu i en debat om manipulerende professorer. — Hans egne indsatser som udgivelsen af *Ludvig Holbergs værker* og engelske oversættelser af dansk litteratur får også avisomtale, både ros og ris, og en vinteraften kunne man i radioen lytte både til ham, journalist *Leif Plenov* (IV '42) og direktør *Val Eggert* ('48).

Sognepræst *Peter Riemann* ('27) fik sin højmesse udsendt i radioen den 13. februar fra Lindknud kirke med sin kone som organist.

Professor *Mogens Boserup* ('28) er også et af de navne, som hyppigt forekommer i avisernes samfundsdebat, bl.a. om EF og om forurening og befolkningseksplosion.

Professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) skrev den 23. februar i Politiken om Trafikken og Kulturen med særlig omtale af foreningen »Tryk Trafik«.

— '39

Direktør *Henning Friis* ('30) har imødegået Statsrevisorernes kritik af hans Socialforskningsinstitut; det omtales i Politiken den 13. januar.

Overdirektør, greve *Chr. Danne-skiold-Samsøe* (III '30) har på Gissfeldt gods startet en træ-

uldsfabrik og desuden indført forskellige forbedringer på godset, bl.a. restaurering af »Villa Gallina«. Godset har fået eneret til import af tyresæd fra en italiensk kødrace og regner med at levere store mængder vejgrus fra Vester Egede bakker.

Kammerherre *C. C. Scavenius* (R '32) har derimod været mindre heldig med sine grusgravningsplaner i baglandet til Møns Klint. De bliver mødt med forbud fra fredningsmyndighederne, som måske fører til klintens fredning, et resultat som må kunne glæde den lokale formand for Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomiteé — det er også Scavenius.

Forstanderen, baron *Axel Reedtz-Thott* ('39) er også kommet i søgelyset som grusgraver, for hans vedkommende i Rettestrup Plantage. Hvad der sker her, vil tiden vise.

Landsretssagfører *Jørgen H. Nielsen* ('32) har overtaget den bygning på Gammel Kongevej på Frederiksberg, hvor Kvindernes Almennyttige Restaurant tidligere blev drevet. Frederiksberg Bladet mener, at »nu skal der sikkert bygges højt«.

Ambassadør *Eivind Bartels* ('34), Washington, er blevet interviewet til Berlingske Tidende 23. april om forholdet mellem USA og Danmark, bl.a. om den danske Vietnam-ankendelse, om amerikansk syn på vor forsvarsordning og om byrdefordelingen i NATO. Om den manglende forståelse siger han bl.a.: »Måske vi selv har skyld. Vor propaganda antyder ofte, at vi ikke tager os selv al-

vorligt. Vi er spøg, en slags Monaco«, og om forsvarsordningen: »Men selvfølgelig indeholder den danske debat om forsvaret, hvilket vi bør fortælle amerikanerne, også positive elementer — blandt andet det, at ungdommen af i dag ikke mere har til hensigt bare at holde kæft, trit og retning. Gud ske tak og lov for det, inden for visse grænser vel at mærke«.

Kgl. kapelmester *John Frandsen* (IV '34) dirigerer Drot og Marsk på Det Kongelige Teater.

Direktør *H. H. Mathiesen* (V '37) har i Politiken diskuteret Danmarks indtræden i EF med Elsa Gress.

Forstanderen, baron *Axel Reedtz-Thott* ('39) har i Gavnhø slottspark haft den årlige tulipanudstilling, som denne gang rummede en unavngiven sort. Gæster i parken opfordredes til at stemme om et navn til blomsten, og blandt forslagene var hans datter Carolines navn. Parken har ikke i år nogen skulpturudstilling, men til gengæld har Næstved Kunstforening udstillet nogle skulpturer og overtaget udsmykningen af cafe-teriets vægge med værker af lokale kunstnere. Formanden for Kunstforeningen er adjunkt *Gert Olsen* ('53).

— 49

Læge *Lorenz Ferdinand* ('40) har som formand for Dansk Ornitologisk Forening underskrevet en protest mod den meningsløse massefangst af småfugle på træk i Italien.

Statskovrider *Bent Engberg* ('41) deltog i januar i radioens debat

REDIGERET AF FLEMMING TOLSTRUP ('24), STRANDVEJEN 132, 2900 HELLERUP

om de bornholmske erhvervsproblemer.

Lægen, greve *Peter Moltke* ('42), som også ejer Marienborg på Møn, har udlejet en del af bygningen til *Elsa Gress'* storfamilie, og hermed delvis løst et problem, som plager andre gamle herloviaanere:

godsejer *Niels Iuel* ('43) søger stadig en lejer til Meilgårds hovedbygning, og baron *Niels Iuel Brockdorff* ('57) søger en fornuftig anvendelse af Valdemar slot.

Adm. direktør *Ebbe Christensen* ('43) ledede før jul et rejsegilde på Kastrup-Holmegaards Glasværkers nye fabriksbygning i randen af Holmegårds mose.

Læge *Arne Nordsted* ('43) har siden oktober 1971 været idrætslæge i Skive-området. Han fortæller desuden, at en lille kreds af gamle herloviaanere gennem de sidste 12 år har fejret Trolleaften hos fabrikant *Johns Møller Kristiansen* ('37) på Holmgård ved Holstebro »med afhørelsen af kirkemusikken trollemorgen, middag m/ trolletale samt hjemkørsel med ...« og beder om, at Herloviaanerens redaktør tager denne fest med i næste omtale af forestående Trolledagsaktiviteter.

Greve *Hans Hemming Moltke's* (V '43) gods Bregentved er Danmarks dyreste efter vurderingen til ejendomsverdi.

Højskolelærer *Jørgen Knudsen* ('44) har i Politiken anmeldt årsskrifter fra danske Højskoler under overskriften »Yogien på højskole« og kommenteret forfatteren Hermann Hesse's værker samt regeringens Vietnam-erklæ-

ring; den betegnes som lidene af den ene skavank, »at dens uoprigtighed er total«.

Advokat *Per Gudme* ('45) har som MF protesteret mod, at Frederiksberg Bladet tilsyneladende var orienteret på forhånd om politiets anholdelse af en Frederiksberg-advokat, og i Jyllands-Posten har han kritiseret den nye boliglovgivning.

Forpagter *Eigil Schack* ('45) er formand for Fuglebjerg Badmintonklub, der nylig fejrede 25 års jubilæum; han var dirigent på Fuglebjerg kommunes første tværpolitiske EF-orienteringsaften.

Amanuensis *Niels Thomsen* ('49) talte i Dansk pressehistorisk Selskab den 15. maj om »Hvordan de to store københavnske blad-huse sejrede ...«.

Ambassadesekretær *Niels Julius Lassen* ('49), tidligere Dar-es-Salaam, gør nu tjeneste som fuldmægtig i Udenrigsministeriet.

— 71

Filminstruktør *Tue Ritzau* ('50) har i TV haft en reportage »På sporet af mosefolket«.

Lektor *Ole Immanuel Franksen* ('50) har i Simulation haft to artikler om »Mathematical programming in economics by physical analogies«, som i det amerikanske tidsskrift Computing Reviews anmeldes meget rosende.

Civilingeniør *Klaus Aarup* ('51) har i Elektronik nr. 4 1972 skrevet om en vekselstrømstransducer fra *Knud Lindberg* (IV '23) A/S, hvor Aarup virker som udviklingschef.

Forfatteren *Sven Holm* ('58) har fået et arbejdslegat fra Statens Kunstfond.

Reservelæge *Ulrik Birk Lauridsen* ('58) har fra Frederiksberg Hospitals Fond for yngre Læger fået penge til et isotopkursus.

Skuespilleren *Mads-Peter Neumann* ('58) har forladt Ålborg Teater for at virke som instruktør i København; i klassekammeraten *Sven Holms* TV-spil »Møblerne« var han »2. mand«. Skuespilleren *Stig Hoffmeyer* ('58) er med i Det Danske Teaters Brenden Behans stykke »Gidslet«.

Civilingeniør *Søren Hombad* er ('61) blevet direktør i A/S Sasso og A/S Preco i Hjallese.

Joen Bille ('62) har medvirket i radioen i Karlsens Kvarter og i Boldhusteatrets forestilling »Intriganterne«.

Peter Stampe Hoslt (IV '62) har overtaget sin moders gods Nysø.

VARIA

Herlufsholm Sangkor har i maj opført lektor *S. Juel Møllers* og organist *Andreas Larsens* »Sjællandsk Forår« ved en koncert i Ny Holsted skole.

Dansk Selskab for intern Medicin og Dansk Selskab for klinisk Kemi har holdt årsmøde i *Herlufsholms* nye aula, og til en særudstilling i den anledning udlånte skolen forskelligt fra den fysiske samling, bl.a. det ældste røntgenapparat her i landet.

RUNDE FØDSELSDAGE

4.-7. overinspektør *Henning Gotsche* ('30) — 60 år.

12.-7. lærer *Mogens Mørch* (VII '30) — 60 år.

24.-7. advokat *Holger Kierkegaard Madsen* ('41) — 50 år.

29.-7. redaktør *Sven Tito Achen* ('40) — 50 år.

30.-7. kontorchef *Poul Adam Tvede* ('40) — 50 år.

5.-8. læge *Knud Jungersen* ('20) — 70 år.

14.-8. læge *Knud Biering-Sørensen* ('30) — 60 år.

7.-9. kaptajn *Otto Quist Krüger* ('41) — 50 år.

10.-9. landsrestsagfører *Axel M. Schack* ('41) — 50 år.

17.-9. forpagter *Hartwig Fabricius* ('05) — 85 år.

19.-9. redaktør *Leif Rosenthal* (V '19) — 70 år.

27.-9. læge *Boye Lundstein* ('96) — 95 år.

4.-10. højsterettsagfører *Vagn Erik Brammer* ('20) — 70 år.

10.-10. overingeniør *Edward Møller* (VI '21) — 70 år.

11.-10. tømmerhandler *Viggo Levinsky* ('41) — 50 år.

13.-10. læge *Frederik Koch* ('15) — 75 år.

16.-10. fabrikant *Poul Brenøe* ('22) — 70 år.

30.-10. overlærer *Johannes Forchhammer* ('11) — 80 år.

8.-11. civilingeniør *Niels O. V. Andersen* ('40) — 50 år.

22.-11. stabslæge *Lauritz Chr. Tarp* ('11) — 80 år.

22.-11. landsrestsagfører *Gregers Rosenstand* ('15) — 75 år.

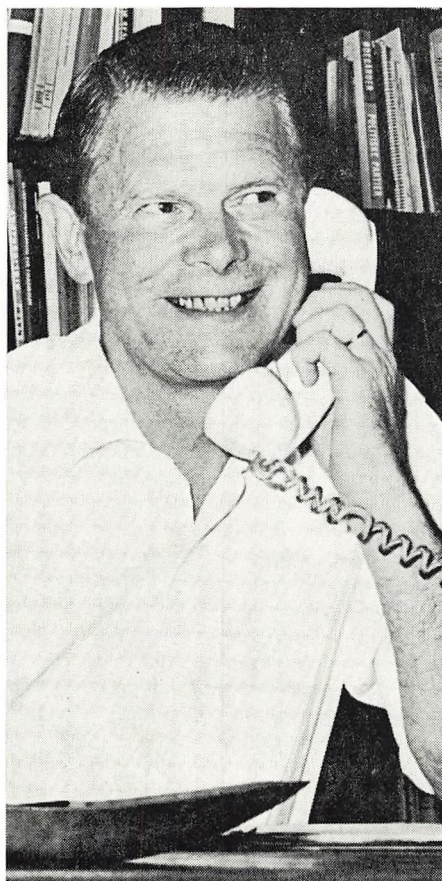
2.-12. arkitekt *Paul Anker Ammentorp* ('42) — 50 år.

DØDSFALD

Torben Fredholm (II '41).

Årets fugleskydning på Den gamle Stiftelse blev afholdt lørdag den 19. august. Når det skal noteres, skyldes det, at mange gamle dipler tilsyneladende tror, at det er en fast tradition, at den afholdtes sidste lørdag i august.

Rektor oplyser imidlertid, at den gamle tradition hedder *den anden lørdag i skoleåret!* Dette har undertiden medført, at fugleskydningen har fundet sted den sidste lørdag i august, men nu begynder skoleåret nogle dage tidligere (end tidligere) og skolen fastholder, at der ikke er hjemrejse før ugen efter fugleskydningen. I barmhjertighed med diplene afholdes fugleskydningen altså for fremtiden den anden lørdag i skoleåret — hvilket man forsikrer er den oprindelige tradition.

NÆSTE NUMMER AF HERLOVIANEREN...

Næste nummer af Herlovianeren er allerede under redaktionens kommando. Bladet, som udkommer i løbet af kort tid, indeholder bl.a. en ny artikel i serien om Herlovianske avne, referat fra Fik-Fak/Batøk-turneringen, en jubilæumsvise komponeret af Vigge Glente ('22), en billedserie fra Fugleskydningen 1921, Herlovianersamfundets reviderede love, regnskab for den gamle overlærers legat m.m.

Redaktion:
Torben Holm ('68),
Kirke Fjenneslev,
4173 Fjenneslev.